

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.468 van 29 juni 2000
in de zaak A. 90.635/VII-20.858.**

In zake : de n.v. AGGREKO BELGIUM,
gevestigd te WILRIJK,
Moerelei 141

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. AGGREKO BELGIUM op 31 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen het besluit van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) d.d. 3 september 1999 waarbij de openbare afvalstoffenmaatschappij beslist dat de grond, gelegen aan de Moerelei 139 te 2610 Wilrijk, kadastraal gekend als 11462 Antwerpen, 43° afdeling Wilrijk, 2° afdeling sectie A, perceelnummer 522 N3, is aangetast door een gemengde bodemverontreiniging in de zin van artikel 2, 6° van het Decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, zoals gewijzigd bij Decreet van 26 mei 1998";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juni 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
N. JONCKHEERE die, loco Advocaat H. KEULERS verschijnt
voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BALLON,
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat met het bestreden besluit
van 1 februari 2000 aan de verzoekende partij wordt
opgelegd om "een beschrijvend bodemonderzoek en bodem-
saneringsproject, zoals bepaald in Afdeling 3-onder-
afdeling 1 en onderafdeling 2 van het decreet van
22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, gewijzigd
bij besluit van 22 december 1995 en 26 mei 1998 (...) (uit te voeren) en dit om de verschillende soorten bodemverontreinigingen te kunnen onderscheiden";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden dat ingevolge het bestreden besluit op haar een "zelfstandige saneringsplicht" rust terwijl zij met het grootste deel van de verontreiniging geen uitstaans heeft, dat door deze zware kost haar leefbaarheid sterk in het gedrang komt, dat, gelet op de manifeste onjuistheid van de bestreden beslissing, het waarschijnlijk is dat de verwerende partij in geval van schorsing haar beslissing in heroverweging zal nemen;

2.2.1. Overwegende, daargelaten de vraag of ingevolge het bestreden besluit op de verzoekende partij wel een "zelfstandige saneringsplicht" rust, dat wordt vastgesteld dat zij het louter heeft over een "zware kost" die zij niet kan dragen, doch dat zij niets zegt over hoe groot zij deze "zware kost" wel schat, laat staan dat zij die schatting enigszins onderbouwt; dat dit des te meer klemt nu uit de stukken blijkt dat het terrein niet volledig is verontreinigd en dat het om enkele welbepaalde punten gaat; dat, voorts, de verzoekende partij ook geen enkele indicatie verschaft omtrent haar financiële situatie; dat dienvolgens niet kan worden nagegaan of een eventuele sanering de leefbaarheid van de verzoekende partij wel in het gedrang wordt gebracht;

2.2.2. Overwegende dat de mogelijkheid tot heroverweging op zichzelf niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst;

2.3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.